

Rumunija.

Dne 28. novembra je kralj Ferdinand otvoril rumunski državni zbor s prestolnim govorom, ki je bil tako previdno sestavljen, da se ne da spoznati, na katero stran se kralj nagiblje. Poslanec Mille je med govorom začel delati medklice za četverosporazum, a so ga drugi poslanci oklofutali in pretepli, da je utihnil.

Pravijo, da se Rusija pogaja z rumunsko vlado zaradi prevoza ruskih čet proti Bolgariji, ki jih ima pripravljene v Besarabiji in katerim bo baje poveljeval general Kuropatkin, znan iz rusko-japonske vojske.

Kaj delajo Turki.

Ob Dardanelah so neprenehoma artilerijski boji. Do večjih spopadov še ni prišlo, toda pričakovati je kmalu odločnega turškega nastopa. Turška armada ima sedaj, odkar ji je pot na Dunaj in v Berlin odprta, dovolj streliva in orožja.

Grški list „Nea Alitheia“ pravi, da se Turčija pripravlja tudi na odločilen boj z Angleži v Egiptu.

Kako dolgo bo trajala vojska

Ob otvoritvi rumunskega državnega zbora je vladni list objavil pozdrav poslancem ter zapisal:

„Ker bo vojna najbrž še dolgo trajala, bi bilo blazno, se vanjo zaplesti.“

Sprememba na Nižje-Avstrijskem.

Dosedanji nižjeavstrijski cesarski namestnik baron Bienenroth, prej ministrski predsednik, se je zaradi bolezni odpovedal svoji službi. Cesar ga je ob tej priliki povzdignil v grofovski stan. Na njegovo mesto pride dosedanji cesarski namestnik na Moravskem, baron Regner pl. Bleyleben. Kdo pride na Moravsko, še ni razglašeno.

Novi avstrijski ministri.

Notranji minister baron Heindl, finančni minister baron Engel in trgovinski minister pl. Suster so odstopili. Cesar je imenoval za notranjega ministra Konrada princa Hohenlohe-Silingsfürsta, ki je bil do pred vojsko z Italijo tržaški namestnik. Primorski Slovenci so ga radi imeli. Za finančnega ministra je imenovan dr. Karl pl. Leth, dosedaj upravitelj poštno-hranilnega urada. Velja kot zelo spreten finančni strokovnjak. Za trgovskega ministra je imenovan dr. Aleksander pl. Spitzmüller, dosedaj ravnatelj avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt. Mož je v dunajskih veleindustrijskih krogih zelo priljubljena oseba.

Razne novice.

* Naš cesar in kralj obhaja danes, dne 2. decembra 67 letnico svojega vladanja. Slovenski narod je porabil dosedaj vsako priložnost, da izrazi svojemu vladarju udanost in ljubezen. Tudi ob tej obletnici se postavlja med druge častilce ter prosi Boga, da se s posebno milostjo in ljubeznijo ozira na našega cesarja in kralja ter izpolnjuje vse želje njegovega očetovskega srca! Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo!

* Nemški cesar je prišel dne 29. novembra na Dunaj, da čestita našemu cesarju in kralju k 67 letnici njegovega vladanja. Odkar imamo svetovno vojsko, je to prvi obisk nemškega vladarja pri našem cesarju.

* Skof Janez Stariha. V Ljubljani je dne 27. novembra t. l. umrl ameriški skof Janez Stariha, rodoma kranjski Slovenec, v starosti 68 let. Rojen je bil leta 1847 v Semiču na Kranjskem. Svoje gimnazijske študije je dovršil v Novem mestu in je bil l. 1866 potrjen v vojake. Udeležil se je bitke pri Kustoci in bil odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno. Po končani vojski je vstopil v bogoslovno semenišče v Milvauke v Ameriki in bil leta 1869 posvečen za duhovnika. Leta 1902 je bil imenovan za škofa novoustanovljene severoameriške škofije Lead. Rajni škof J. Stariha je posvetil vso svojo dušno skrb ameriškim Slovincem in Indijancem. Kot goreč dušni pastir je preprosto skoraj vso Severno Ameriko in ustanovil nebroj cerkev in kapel. Na svojih trudopolnih potovanjih si je nakopal bolezni, ki ga je prisilila, da se je moral odreči svoji škofiji leta 1909. Vrnil se je v svojo domovino. Skof Stariha je peti slovenski

skof, katerega je dala kranjska dežela Amerikancem. Apostolu ameriških Slovincem in Indijancem — svetla večna luč!

* Duhovniške vesti. Č. g. Rudolf Janežič, spirital v mariborskem bogoslovju, je bil 1. decembra v stolnici inštaliran za lavantinskega kanonika. — Č. g. Mihael Kos, provizor pri Gornji Sv. Kungoti, je bil 1. decembra inštaliran za župnika na tamošnjo župnijo. — Č. g. Frane Letonja, župnik na Sv. Joštu, je vpoklican v vojaško službo.

* „Edinost“ poroča: Č. kr. namestnik ekselence dr. Alfred baron Fries-Skene in njegova soproga baronica Lucy Fries-Skene obiščata slovensko slavnostno prireditev v prazno 67letnice vladanja Nj. Velikanstva cesarja Frana Josipa, katero priredi ženska podružnica CMD v sredo, 1. decembra, ob 5. uri popoldne v našem Narodnem domu. Prav tako se udeležita te prireditve tudi tržaški skof, mnsgr. dr. Andrej Karlin in tržaški mestni poveljnik, č. in kr. generalmajor pl. Wasserthal.

Vojakom

na bojišču primanjkuje berila. Matere, sestre naročite svojim možem, sinovom in bratom „Stražo“ in „Slovenski Gospodar“.

„Straža“

stane za 3 mesce 2 K 50 v.

„Slovenski Gospodar“

stane za 3 mesce 1 K.

Vpošljite naročnino in natančni vojni-poštni naslov.

* Berila želimo. Z bojišča nam pišejo: Vsem bralcem „Slov. Gospodarja“ najlepše pozdrave pošiljajo vojaki „železnega“ 87. pešpolka ter prosijo, da se jim pošlje na bojišče kaj slovenskega berila. Najljubši nam je „Slov. Gospodar“. Janez Sepetave z Bizelskega, Martin Rothwein, četovodja iz Ptuj, Ig. Cizerl, poddesetnik od Sv. Urbana ter pešci Jožef Sinkovič od Nove Stifte in Fr. Tesovnik z Ljubnega v Sav. dolini.

* Slovenski ranjenec na Dunaju. Z Dunaja smo dobili naslednje vrstice: Srčne pozdrave pošiljamo vsem prijateljem in znancom slovenskih rodov in rezervne bolnice št. 4 na Dunaju. Tukaj se nam prav dobro godi in smo tudi prav veseli, ker nas je več Slovincem skupaj, da se lahko v slovenskem jeziku pogovarjamo in tudi po slovensko včasih zapojemo. Res nas nekateri vojaki drugih nam nasprotnih narodnosti hočejo večkrat zasramovati, pa ob taki priliki znamo tudi mi dobro braniti slovensko čast in poštenje. Pač pa vsaki dan štejemo urce ter dneve, kdaj bo prišel čas, ko bomo šli spet v svoj domači kraj, da bomo s svojimi domačimi prijatelji skupaj zapeli. Tukaj dobimo tudi več slovenskih časopisov, posebno „Slovenski Gospodar“ nam prav redno dohaja, katerega prav z veseljem čitamo. Brezplačno pošiljamo se prav iskreno zahvaljujemo. Voščimo Vam vsele Božične praznike in veselo Novo leto. Upamo po Novem letu na veselo svidenje. — Tukaj se nahajamo sledeči Slovenci: Karl Kupak iz Brežice, poprej trgovski pomočnik pri Sv. Križu pri Kostanjevici; četa, vodja Jožef Uic od Sv. Vida na Koroškem; Leopold Sterban, zrakoplovec, Trbovlje; Matija Iskra iz Ilirske Bistrice; Pavel Ostovršek iz Cirknice; Jurij Kalc, Anton Javšovec in četovodja Martin Korošec iz Vede pri Slov. Bistrici.

* Sin poslanca Roškarja umrl. Od Sv. Jurja v Slov. goricah se nam piše: Vojska je pograbila svojo

žrtev, sedaj tudi iz hiše našega poslanca gospoda Ivana Roškarja, nadebnega 25 letnega sina. Bil na Roškar. Položili so ga v grob dne 27. novembra v Celovcu. Vsi veliki ran, zadobljeni na južnem bojišču, je moralo končati mlado življenje. Bil je četovodja pri trdn. topn. polku in že od začetka vojske v težki vojaški suknji. Umrl je dovršil pred leti kmetijsko šolo v Grottenhofu. Počiva naj v miru junak! Potrjim starišem in vsem sorodnikom naše iskreno sožalje.

* Sin dr. Susteršiča padel. Na italijanskem bojišču je padel poročnik Ivo Susteršič, sin kranjskega deželnega glavarja dr. Iv. Susteršiča. Dne 28. novembra ga je na tolmunskem gradu ubila granata. Padli je bil član kat. sov. akad. družva „Danica“. Bog tolaži roditelje v urah bolesti!

* Spodnještajerski rojak, č. g. Ernest Terstenjak, č. in kr. divizijski župnik, se je vrnil, kakor se nam poroča, vsled višjega povelja iz bojišča in pride zopet kot profesor na č. in kr. kadetno šolo v Inmost. Imenovani je deloval blizu 15 mesecev neprenehoma sprva na ruskem in zadnje čase na laškem vojnem torišču in je bil radi svojih zaslug, kakor se je že poročalo, tudi odlikovan.

* Mrtvi se oglašajo. Iz Ljutomer se nam piše: Anton Kosi, doma iz Ključarovec pri Ormožu je pisal staršem zadnje pismo dne 2. novembra 1914, potem ni bilo več nobenega glasu od njega. Imeli smo ga že vsi za mrtvega. Dne 23. oktobra 1915 pa je pisal, da se nahaja zdrav v ruskem ujetništvu.

* Kdo kaj ve, kje se nahaja Erhard Kramberger, domobranski pešpolk v Kotljah, 1. marškompanija. Pisal je zadnjikrat dne 22. septembra 1914. Kdo kaj ve, naj sporoči Alojziji Kramberger, posestnici v Partinji, h. št. 97, pošta Sv. Jurij v Sl. goricah.

* Pogrešajo se: Jožef Falež, lovski bataljon št. 20. Odgovor njegovi ženi Mariji Falež v Račah štev. 34. (Spod. Štaj.)

* Pozdrav Veržencem! Saper Franc Sterniša pošilja svojim rojakom Veržencem že noveletne čestitke ter piše: „Mislim, da se dobro počutite, ker se vam ni treba skrivati in stiskati po luknjah, kakor nam, kadar začne naš sosed polentar metati tiste železne piskre na nas. Toda dobra volja nas kljub temu ne zapusti. Zmiraj nas je nekaj Slovincem skupaj, ki si zamislijo kakšno okroglo za smeh in kratak čas. Prej pa ne pridem domov, dokler Talijan udarjen ne bo!“

* Naši topničarji od 30.5 cm nam pišejo: Mnogo srčnih pozdravov vam pošiljamo slovenski topničarji, kante in močje z italijanskega bojišča. Res se že dolgo časa vojskujemo s polentarijem. In dokler Slovincem bo še kaj, polentar premagal nas ne bo. In dokler bo po naših žilah tekla kri, Italijan premagal Avstrije ne bo. Jožef Toplak iz Podvine niže Ptuj; Jurij Hole, Sv. Jurij ob Ščavnici; Pavel Podobnik iz Lipnice, Gorenjsko; Vincenc Batič, Sempas pri Gorici; Matija Metličar, Sv. Kungota pri Ptuj; Martin Svenc, Celje; Franc Mlekus, Koritnica; Jan. Drole, Kamnik; Peter Kolenc, Franc Sajovec, Tankirchner, Franc Čuk, Strmec, Bog z vami in z nami!

* Črnovojniki letnikov 1872 do 1874. V črnovojniških krogih so se pojavili dvomi, ali zadeva vpo-klic tudi one v letih 1872, 1873 in 1874 rojene črnovojniške obvezance, ki so po § 2, 2. odstavek črnovojniškega zakona z dne 6. junija 1886, ker so pred pričetkom črnovojniške obveznosti prostovoljno vstopili v prezenčno službo vojske, ali pa ki so po § 1 domobranskega zakona iz leta 1893, oziroma § 9 domobranskega zakona za Tirolsko in Predalpsko v-sled odsluženega tretjega leta predčasno izstopili iz črnovojniške obveznosti, pa so zopet dosegli črnovojniško obveznost na podlagi cesarske naredbe z dne 1. maja. Z merodajne strani se k temu pripominja: Dne 6. decembra morajo nastopiti vsi pri prebitanju za črnovojniško službo z orožjem za sposobne spoznani avstrijski črnovojniški obvezanci letnikov 1872, 1873 in 1874, tudi oni, ki so šele pozneje zopet prišli pod črnovojniško obveznost.

* Razširjena vojni-dajatvena dolžnost na 50-55 letne moške osebe na Ogrskem. Ogrski državni zbornici je predložen zakonski načrt o razširjeni vojni-dajatveni dolžnosti na moške osebe v starosti od 50 X 55 let, ki se jih bo porabilo za vojaška dela v notranjosti države. V naši državni polovici bo pa uvedena tozadevna dajatvena dolžnost navedbenim potom.

* Vojaška taksa. Do dne 30. januarja 1916 se morajo zglašiti pri svojih županstvih vse one osebe, ki so podvržene plačevanju vojaške takse. K tem se prištevajo moške osebe stare od 24 do 36 let, ki niso podvržene vojaški ali črnovojniški službi.

* Gališki begunci se vračajo na svoje domove. Zopet je dovoljeno se vrniti na svoje domove galiskim beguncem doma iz mesta in okraja Lvov, nadalje iz okrajev Jaslo, Przemyslani, Bohorodeczany, Čiesza-gov, Javorov, Rudki, Sambor, Bobrka, Drohobyce, Stryj, Skole in Kaluž.

* Preskrba vojnih invalidov. Okrajna glavarstva so naznanila občinam, da je za vojne invalide prostih več mest pri raznih tovarnah in drugih podjetjih, kjer dobijo lažjo službo. Seznamki takih služb so na vpogled na okrajnih glavarstvih. Prednost imajo predvsem tisti invalidi, ki nimajo svojcev in so brez premoženja.

* Pazite na važne listine! Nek invalid v mariborski okolici je prve dni mesca oktobra izgubil polo, na kateri je imel nakazano vsak mesec gotovo svoto invalidne preskrbine. Reče je delal prošnjo, da bi se mu dalo drugo polo, a vso dreganje je bilo zaman. Mož ni dobil ne denarja, ne pole. Po nekem naključju je našel te dni izgubljeno polo v — listnja-

knjižnica je bila v njegovo veliko veselje rešena. Skoro enako se je godilo neki ubogi viničarki iz Sentjakobske župnije, ki je izgubila polo, s katero je dobivala preskrbino. Šele po dvamesečnem molenovanju so ji na okrajnem glavarstvu dali drugo polo. Pazite torej na važne listine!

Oskrba dežele z galico. Deželni odbor odbornika grofu Attems in dr. Verstovšku sta ministrski predsednik in poljedelski minister odločno obljubila, da dobi od množine razpoložljive galice vsaka dežela enako množino, ki ji pripada po percentuelnem ključu. Ministrstvo je že skušalo do sedaj na vse načine dobiti na razpolago vsaj veliki del potrebne galice. Za štajersko deželo bode prevzel nakup in prodajo edino Verband v Gradcu, ki bode razprodal galico po okrajnih zastopih. Vinogradiniki, oglašajo se pravočasno z naročili po občinah in okrajnih zastopih!

Zastopnika štajerskega deželnega odbora pri e. kr. vladi na Dunaju. V torek je bilo pri ministrskem predsedniku grofu Stürgkhu v navzočnosti poljedelskega ministra dr. Zenkerja in dveh dvornih svetnikov posvetovanje o raznih gospodarskih zadevah, ki se tičejo štajerske dežele. Deželni odbor sta zastopala ekselencia grof Attems in deželni odbornik dr. Verstovšek, ki sta opozarjala tekom dveurnega posvetovanja vlado, da mora zlasti tekom vojske podpirati z vso močjo gospodarstvo. Zlasti se je med še drugim povdarjala nujna potreba za oskrbo z galico, nadalje nabava pomladanskega žitnega semena, pospeševanje živinoreje i. dr. V vseh točkah sta odbornika dobila povoljne odgovore in obljubo, da bo vlada ustrezno upravičeno zahtevam dežele.

Klanje telet. Kakor se nam poroča iz Dunaja, bode v kratkem dovolila vlada, da se smejo klati teleta, ki so stara 4 do 8 tednov. Na ta način se hoče pomagati prebivalstvu radi pomanjkanja mleka. Dovoljenje bode trajalo do spomladi.

Stanje živinoreje v deželi. Zadnje popisovanje živine je izkazalo lepo presenečenje. Sicer se ni delo dovršeno, toda že sedaj se lahko reče z gotovostjo, da ima štajerska dežela po številu mnogo več živine, kakor pri zadnjem štetju leta 1910. Število svinj je nekoliko padlo. Ti podatki so jako razveseljevali, ker pričajo o lepem uspehu naših štajerskih živinorejcev.

Zopetno zvišanje cen za poljedelske stroje. Zvečer tovarnarjev za izdelovanje poljedelskih strojev naznanja, da je zvišala cene za poljedelske stroje za 1. do 20 odstotkov. Neprestano zvišanje cen vseh predmetov, ki jih rabi kmet pri obdelovanju svojega zemljišča, je najboljši dokaz, da mora tudi kmet zvišati cene svojih poljskih pridelkov.

Imeli. Tudi pretečen teden je bilo popraševanje po hmelju na hmeljskem trgu v Žalcu zelo malenkostno. Cene za tuji hmelj so bile zgolj na papirju in so se gibale med 45—60 K za 50 kilogramov.

Oddaja kovin in zlitin podaljšana do 31. januarja. Kakor smo že svoj čas poročali, je bil določen rok za prostovoljno oddajo kovin, zlitin in kovinskih predmetov do dne 30. novembra. Sedaj je pa vlada podaljšala rok za prostovoljno oddajo kovin in sicer do 31. januarja 1916. Vprašanje, ali je ta odredba veljavna tudi za gostilne in kavarne, še pa ni rešeno.

Pritožbe glede rekviriranja žita in fižola. Komisijonarji vojnno-žitno-prometnega zavoda, oziroma okrajna glavarstva so poslala te dni lastnikom žita in fižola pozive, da morajo svoje odvisne zaloge do gotovega roka oddati, sicer se jim bo žito oziroma fižol odvzelo prisilnim potom. Na pozivih je natanko označeno, koliko kilogramov posameznih žitnih vrst se mora oddati vojnno-žitno-prometnemu zavodu. Mnogi posestniki se pritožujejo, da se zahteva več žita, kakor pa bi ga po pravici morali oddati. Ker so na okrajnih glavarstvih sedaj baje z delom preobloženi, je lahko mogoče, da se je mnogim posestnikom pomotoma predpisalo preveč žita, ki bi ga morali oddati. Takim svetujemo sledeče: Izračunajte si, koliko žita ti gre za potrebe svojega gospodinjstva. Računajte sledeče: Ako imate n. pr. v zalogi (ali si 15. oktobra priznal) 700 kilogramov pšenice, 200 kilogramov rži, 100 kilogramov ječmena in 900 kilogramov koruze ter morate celo leto prehraniti 8 oseb, ti gre samo za prehrano svoje družine 1168 kilogramov žita (za osebo na dan 460 gramov), za čas, ko so na vrsti težka dela, pa ti gre za osebo celo 500 gramov žita na dan. Po tem računju ti gre za prehrano družine gotovo do 1250 kg žita. Odračunati pa morate od svojega žita še semensko žito, katerega rabiš 300—400 kilogramov. Ker si 15. oktobra priznal 1900 kilogramov žita (brez ovast) ter od te množine rabiš za prehrano družine najmanj 1250 do 1300 kilogramov in za seme do 400 kilogramov, imaš oddati samo do 200 kilogramov žita. Napravi si tak račun in ga vpošlji okrajnemu glavarstvu ali komisijonarju in prosi, sklicujoč se na vladno odredbo o rekviriranju žita, da se naj ozirajo na te podatke. Najbolje pa je, da greš osebno h komisijonarju in mu na podlagi računa dokažeš, da niso upravičeni od tebe tolike množine žita zahtevati, kot se ti je predpisalo. Od nekaterih posestnikov, ki jim je deževje in slana uničila fižol in ajdo, se tudi zahteva skoro več fižola in ajde kot se je pridelali. Glede teh dveh žitnih vrst pa se naj v pritožbi omeji, da je fižol letos radi neprestanega deževja skoro večinoma segnil in se ba je mnogo manj namlatilo, kot se ga je pričakovalo. Pri ajdi pa se naj omeji, da jo je slana skoraj popolnoma uničila. Ako pa imate dovolj odvisnega fižola in ajde, pa ga itak morate od-

dati. Mnogi se hudejejo nad župani, češ, ti so krivi, da se žito rekvizira. Temu ni tako. Župan ima samo uradni nalog, da občanom vroči pozive za oddajo žita.

O oddaji fižola kmetovalci v več krajih vedno še niso na jasnem. Po dosedanjih ministrskih določbah si sme vsak posestnik obdržati toliko fižola, kolikor ga rabi za seme in za hrano v svojem gospodarstvu do prihodnje žetve. Ostali fižol se mora pa oddati komisijonarjem žitnega zavoda. Nikakor ni torej dovoljeno prodajati fižol drugim kot komisijonarjem žitnega zavoda in se vsi taki slučaji strogo kaznujejo. Tudi vojaštvo nima pravice, nakupovati fižola od kmetovalcev, ker itak žitni zavod kupuje zanj.

Pregledovanje žitnih zalog. Iz Gradca se nam poroča, da se bodo te dni ali v najbližnjem času po uradnih zopet pregledale žitne zaloge in se tako preizkusila resničnost zapisov, ki so jih napravile komisije pri prvem pregledovanju in popisu. To je treba ljudstvu povedati, da ne bo vsled novih komisij vznemirjeno.

Najvišje cene za špeh in mast na Ogrskem. Ogrska vlada je izdala odredbo, po kateri se na Ogrskem določajo najvišje cene za svinjsko mast, za špeh in za svinjsko meso. Od 16. decembra 1915 do 15. januarja 1916 je najvišja cena za spuščeno svinjsko mast za 100 kg 700 K, za surovo mast 660 K in za špeh 620 K. Te cene bodo potem stopnjevale vsak mesec padale za 50 K in sicer do 16. marca 1916, tako da bo od tega časa naprej stala izpuščena svinjska mast 550 K, surova mast 510 K in špeh 490 K. Z Dunaja se poroča, da se bo tudi v Avstriji po tem ogrskem vzorcu upeljalo najvišje cene za te predmete. Cene bodo v naši državni polovici nekoliko višje, kot na Ogrskem.

Zasega sena, otave in slame na Štajerskem. Štajersko namestništvo je z odlokom od dne 25. novembra t. l. odredilo zaseg vseh zalog sena, otave, in slame v prid vojaški upravi. V tej naredbi je določeno, da se odslej naprej ne sme izvažati seno, otava in slama iz štajerske dežele brez dovoljenja namestništva ali vojaške intendance v Gradcu. Prodaja, oziroma nakupovanje sena, otave in slame v deželi sami pa ni prepovedana. Odslej naprej se bode smelo prodajati seno, otava in slama samo vojaškim skladiščem po sledečih, uradno določenih cenah: za meterski stot sena 9.50 K, otave 9 K in slame od 6 do 7 K za meterski stot. Te cene veljajo za kraj, koder so se ti predmeti kupili, oziroma prodali. Stroški za prevažanje, stiskanje sena itd. se posebej preračunajo. Samoumevno ni zasežena tista množina sena, otave in slame, katero rabi kmet za svoje lastne potrebe.

Nabava drv za vojaštvo in mesta. Okrajna glavarstva so poslala občinam pozive, naj naznanijo, koliko drv (suhih) je v posameznih občinah na prodaj. Kdor torej ima drva na prodaj, naj se zgleda pri občinu.

Zakup užitninskega davka. Pri e. kr. okrajnem finančnem ravnanstvu v Mariboru se dne 6. decembra 1915. vrši ob 10. uri predpoldne javna zakupna dražba užitnine od vina, vinskoga mošta, sadjevca in uporabe mesa za leto 1916, pogojno tudi za 1917 in 1918 v naslednjih plačilnih okrajih: Celje, Sevnica, Sušica, Sočanje-Velenje, Maribor, Sv. Benedikt v St. gor., Marenberg, Vuzenica-Ribnica, Rogatec in St. Jurij ob Ščavnici. Natančnejši podatki se dobijo pri e. kr. okrajnem finančnem ravnanstvu v Mariboru, finančnih kontrolnih okrajnih vodstvih in finančnih stražah.

Vinska trgovina se je začela prav živahno razvijati. Ker je odslej izvažanje vina iz etapnega ozemlja, kakor smo že poročali, prosto, je te dni prišlo iz Gradca in Gornjega Štajerja v mariborsko okolico mnogo gostilničarjev in drugih vinskih kupcev, ki ponujajo za vino dokaj lepe cene. Kakor smo izvedeli, se suče cena za pretočeno vino med 90 vin. do 1 K 20 v za liter.

Ne kupujte inozemskih srečk. Ker so postali v zadnjem času razni agenti pri prodaji inozemskih srečk zelo vsiljivi, se prav resno svari pred nakupovanjem inozemskih, torej tudi ogrskih srečk. Kupovanje inozemskih srečk je v Avstriji strogo prepovedano in se kaznujejo tozadevni prestopki z občutnimi denarnimi globami.

Najstarejša žena v Nemčiji umrla. Na Hanoveranskem je umrla te dni najstarejša ženska oseba v Nemčiji, neka Meta Müller v starosti 107 let. Umrla je bila rojena 16. sušca 1809. V Požegu v Slavoniji živi tačas ženska oseba, ki je bila rojena leta 1799, je torej že v 111. letu.

6 let ječe za pokvarjen golaž. Gostilničar Al. Böresök v Budimpešti je pošiljal vsak dan po pomije in odpadke jedi v bližnjo vojaško bolnišnico, češ, da jih rabi za svinjsko klajo. Iz pomije je pa polovil kosce mesa in jih porabil za golaž, katerega je prodajal gostom. Gnusnega brezveze neža je kazensko sodišče obsodilo na 6 let težke ječe.

Salomonska razsodba. V Oberwaldu na Slezkem se je nedavno dogodil ta slučaj. Kolesar je povozil gos in je hotel plačati zanj seljaku dve kroni odškodnine. Kmet je hotel tri krona za gos. Kolesar je bil v zadregi; kaj mu bode gos, treh kron pa mu je bilo žal. Ker se nista zedinila, sta šla pred načelnika, a tudi on jih ni mogel pripraviti do sporazuma. Rekel je kolesarju naj položi na mizo dve kroni, takisto seljak gos. Potem je vzel iz žepa eno krono, jo

pridel k denarju kolesarjevemu in ves znesek izročil kmetu, sam pa je vzel gos. Tako je kolesar plačal prvotno ponujani znesek, kmet je imel zahtevane tri krona, načelnik pa je imel za eno krono lepo mlado gos. Res modra razsodba.

Cenjene naročnike opozarjamo, da smo današnji številki priložili položnice za plačevanje naročnine. Položnice dobijo vsi, tudi taki, ki so naročnino že plačali. Ako jih zdaj ne rabi, jih naj shranijo za poznejši čas. Naročnike prosimo, da nam naročnino za leto 1916 pošljejo prejkoprej. Vsak pa naj stori še svojo dolžnost in naj agitira za naš list, da se boljše razširi med slovenskim ljudstvom. 23.000 nas je že, a lahko bi nas bilo tudi 30.000. Na delo torej za „Slovenskega Gospodarja“!

Koledar za 1. 1916 je priložen današnji številki. Opozarjamo, da je na zadnji strani Koledarja natančen pouk, kako je treba izpolniti položnice. Teh navodil naj se vsak do pičice drži, da bo upravnistvo imelo lažje delo.

Božične in novoletne razglednice v veliki izbiri se dobijo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Dopisi.

Maribor. Kmet iz Slovenskih goric nam poroča: „V torek, dne 30. novembra, je pripeljalo nad 40 kmečkih voznikov rekvirirano žito iz celega političnega okraja v Maribor k Šerbaumovemu skladišču, kjer ima komisijonar g. Urban založnišče žita za vojnno-žitno-prometni zavod. Ker je žito prevzemal samo en uradnik, več kot polovica voznikov ni prišlo na vrsto, da bi oddali žito. Živina in vozniki so celi dan morali stati na mrazu in še potem iskati za se in za živino dragega prenočišča v Mariboru ter drugi dan zopet čakati na milost, da pridejo s svojim žitom na vrsto. Obračamo se tem potom do okrajnega glavarstva s prošnjo, da vse potrebno ukrene, da ne bo treba ubogi živini in kmetom, ki so itak z delom preobloženi, na mrazu čakati.“

Maribor. Dne 28. novembra je umrl tukajšnji veletrgovec in lastnik znane veletrgovine v Gosposki ulici, Jožef Martine v visoki starosti 80 let.

Maribor. Hlapcu Andreju Antoloviču iz Langentalja se je dne 24. novembra blizu kolodvora splasil konj, ki je zbežal po Tegethofovi ulici čez Grajski trg v Grajsko ulico. Tam je hotel starejši mož konja ustaviti. A konj je moža podrl na tla. Mož je bil vsled padca tako težkopoškodovan, da je dne 2. t. m. v bolnišnici umrl. Ponesrečeni je Janez Ferk, hlapec pri medicarju Gertu.

Maribor. Vodstvo rekonvalescentne šole domobranskega pešpolka št. 26 v Mariboru izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo tiskarni sv. Cirila za podarjene šolske potrebine, katere je darovala v tako obilnem številu. Tiskarna daje tudi po več iztisov „Slovenskega Gospodarja“ in „Straže“ moštvo zastoj na razpolago.

Rotenberg v Dravski dolini. Mariborsko okrajno glavarstvo je za občine v okolici Rotenberga odredilo strogi pasji zapor, ker se je v naši občini pojavila pasja steklina. Tudi v bližnjih občinah slovenjegraškega okrajnega glavarstva se je odredil pasji zapor.

Vuzenica. Tukaj je v petek, dne 26. umrla bosesnica Katarina Pajek rojena Böhm.

Sv. Duh na Ostrem Vrhu. Dne 20. novembra je umrl na svojem posestvu krčmar „Pri lipi“ Franc Gaube, po domače Ropič. Pogreb se je vršil v ponedeljek, dne 22. novembra v spremstvu 3 duhovnikov. Bolehal je že celo poletje in dosegel lepo starost 72 in pol leta. Bil je pristen hribovski značaj, dobro znan tudi v lovskih in turistovskih krogih. N. v. m. p.!

Lučane. Franc Dajčman, doma iz Remšnika, piše svoji ženi z italijanskega bojišča: Dan 18. oktobra „e bom nikdar pozabil. Pet dni je bila naša stotinja v neprestanem ognju, a 18. oktober je bil najvarnost strašen. Hvala Bogu in Materi Milosti, meni se ni nič hudega zgodilo. Imeli smo precej izgub, a niti eno desetino tega ne, kar Italijani. Toliko je gotovo, da Lah v našo slovensko domovino ne bo marširal. 18. oktober pa bom vedno slavil, dokler bom živ. Zelo se vojaški veseimo „Gospodarja“ in „Straže“. Vi domači niti ne veste, kako ljubo in drago nam je slovensko berilo tu na bojišču! Mnogo pozdravov.“

St. Ilj v Slov. gor. V petek, dne 26. novembra, zvečer ob 1/6 uri, ko je že nastal mrak, je peljal majer g. Bauman, Alojzij Farazin, z vozom, v katerega sta bila vprežena dva vola, čez železnico na Sparlovo posestvo v Cirknici. V trenutku, ko so vola na drugi strani že prišli do zatvornice, je železniki čuvaj iste hipoma zaprl, ne da bi bil poprej pozvonil. Voz je z vola vred ostal na železniškem tiru. V tem hipu je privozil graški tovarni vlak št. 931 in je zgrabil voz in ga zdrobil v drobne kosce. Voli in voznik so ostali nepoškodovani. K sreči se je namreč zlomilo oje in so vola ostali na svojem mestu. Voznika ne zadene nobena krivda, ker bi moral čuvaj vsaj pet minut pred dohodom vlaka zatvornice zapreti. G. Bauman ima škode čez 200 K.

St. Ilj v Slov. gor. V času od 5., 6., 7. in 8. decembra se bodo v tukajšnji cerkvi vršile duhovne vaje za dekleta Marijine družbe.

Sv. Barbara v Slov. Goricah. Zopet eden naših dragih je 20. listopada t. l. izdihnil svojo junaško in plemenito dušo na južno-zahodnem bojišču, in to je izučen mizar, Martinek Potočnikov. Padli je bil vedno vrla obnašanja. Kinečala ga je pridnost, da so ga vsi prav radi imeli. V bridkih bolečinah, granata mu je strela nogo, je še polovico dopisnice napisal svojim blagim staršem. Prisrčen pozdrav vsem. Nazna-

njam, da sem težko ranjen v levo nogo in le Bog ve, če bom še kdaj doma. Prepeljejo me v Ljubljano v bolnico. Dalje ni mogel poročati. Njegov zdravnik na bojišču je nadaljeval dopisnico. Do tukaj je še Vaš sin sam pisal. Poročam Vam, da je bil Vaš sin izbran junak in vrl branitelj domovine. Ranjene noge ni dovolil odrezati, desno pa je imel zmrznjeno. Bog Vas potolaži! Dr. Ml.

Sv. Andraž v Slov. gor. Žalostno in tužno vest je izvedela rodovina Pihlerjeva. Henrik Pihler, star 24 let, poddesetnik domačega pešpolka, edini sin Andraža Pihlerja, posestnika v Drebetincih, je dne 15. novembra t. l. na južnem bojišču v najlepšem cvetu svoje mladosti za cesarja in domovino preli svoj kri. Se tistega dne predpoldne je pisal svojim domačim, da je še hvala Bogu zdrav, a popoldne je zadet od sovražne kroglice in spreviden s sv. zakramenti se preselil v večnost k ljubemu Jezusu. Tako piše njegov tovariš narednik Vinko Majcen starišem. Kot fant je bil Henrik Pihler pošten, miroljuben in vsakemu prijazen in zato ga je tudi vse spoštovalo in ljubilo. Pri sorodnikih in znancih v okolici je užival ugled, ker je bil vsem v veselje in ponos, up in nado. V začetku vojske je bil na severnem bojišču ranjen v roko. Po ozdravljenju je moral na južno bojišče, na katerem je našel prerano smrt. Žalujejo stariše in sorodnike pa naj tolaži mili Jezus! Na zopetno srečno in veselo svidenje onkraj groba gori nad zvezdami v svetem raj!

Gornji Kamensčak pri Ljutomeru. Nemila smrt nam je pokosila tudi mladeniča Jožeta Kosi, poddesetnika v najlepši dobi, starega še le 21 let. Nahajal se je 6 mesecev na ruskem bojišču, in sedaj že 5 mesecev na italijanskem bojišču, kjer ga je dne 21. okt. zadela granata ter mu odtrgala nit mladega življenja. Bil je priden, pošten in trezen fant. Vsak, ki ga je poznal, ga je ljubil. Se v zadnjem pismu, ki ga je pisal svoji sestri, še ravno dan pred smrtjo, se je priporočeval svojemu patronu sv. Jožetu in preblašeni Devici Mariji, ki sta mu gotovo prišla na pomoč ob njegovi smrtni uri. Spavaj mirno, dragi Joško v tuji zemlji. Vas pa ljubi stariši, sestre in 3 bratje vojaki, ki se še nahajate v daljnih krajih, eden že celo leto dni v ruskem ujetništvu, naj tolaži ljubi Bog in upanje na svidenje v boljši domovini nad zvezdami.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Umrl je na južnem bojišču Franc Toplak, doma iz Dragoviča. Bil bi še le komaj dne 21. februarja 1916 star 20 let. Vse ga je ljubilo in spoštovalo. Bil je priljubljen pri domačih, sorodnikih, sosedih in prijateljih. Služil je pri našem domobranskem pešpolku. Najprej je odšel na severno bojišče, kjer se je bojeval tri mesece. Potem je bil v bolnišnici en mesec dni. In ko je ozdravel, je moral iti za domovino in cesarja na italijansko bojišče. Tamkaj je bil komaj 14 dni in že ga je zadela sovražna kroglica dne 1. novembra, dva prsta pod desnimi očesom, nakar je čez deset minut izdihnil svojo mlado dušo. Za njim žalujeta oče in mati, ter tri sestre. Bili mu goriška zemljica lahka! Naj v miru počiva!

Sv. Barbara v Halozah. Pri nas je bila precej ugodna vinška letina. Vino je večinoma vse prodano. Večji posestniki ga še hranijo za boljše čase. Cena mu je od 70—100 v liter. Kapljica je prav dobra. — Blizu 400 naših fantov prelva kri na raznih bojiščih za cesarja in domovino. 25 jih je že padlo, 15 se jih pogreša, štirje so odlikovani. — Po agitaciji našega g. župnika Janeza Vogrin so podpisale za 3. vojno posojilo ž njim vred štiri stranke lepo vsoto: 33.800 kron!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V začetku tretje bitke ob Soči sta padla dva nadebudna mladeniča. Na kraških tleh počiva Alojzij Zafošnik iz G. Pletar, brat č. g. Jakoba Zafošnik, kaplana v Leskovcu. Naprošen od rajnega, je njegov tovariš Jan. Cvetko naznanil žalostno novico starišem. Dne 28. oktobra 1915 piše: Dragi vsi domači! S prav žalostnim srcem sem se podal danes kot Alojzjev prijatelj k pisanju. Vašega sina in mojega prijatelja Alojzja smo že položili k večnemu počitku. Bog mu daj mir božji! Molite za njega in za nas vse, ki smo še tukaj. Ne smete biti preveč žalostni, saj on že uživa večno veselje, ki si ga je zaslužil. Podpisani smo vsi, ki smo videli njegov grob in križ. Janez Cvetko, Tomaž Črnko, Martin Mohorko, Franc Drevenšek iz Sikol, Martin Sluga, Skledar Janez iz Vinar. — Pretresljiva je bila smrt Antona Črnko iz Župeče vas: umrl je nenadoma, ko se je pogovarjal z bratom in tovariši, kakor poroča njegov brat Tomaž: Predno Vam dalje pišem, Vas prav lepo pozdravljam in Vam naznanim, da je brat že mrtev. Bil sem ravno zraven, ko je storil smrt. Govorila sva do zadnje ure. Bil sem zelo vesel, ko sva prišla z bratom skupaj na bojišče, a nisva bila dalje, kot en teden. Sedeli smo skupaj v rezervnih zakopih. Naenkrat udari granata med nas, kamenje se je razletelo, priletel mu je en kamen na tilnik in bil je pri priči mrtev. Se en tovariš je bil mrtev, drugi vsi zelo ranjeni, a jaz sem, hvala Bogu, živ in zdrav ostal. Brat je umrl brez vsakega trpljenja, tudi sem opravil pri njem krščansko dolžnost. — Rajni je bil vrl mladenič in prikupljivega vedenja, ki je obetal postati zavezanec, pridno je deloval v svojem stanu ter kot odborik Bralnega društva, Marijine družbe in Mladenške zveze. — Položila sta svoje mlado življenje na altar domovine. Bog Vama podeli večno domovino!

Dravsko. Za božičnico vojakov so domofubni svatje na gostiji Francu Slemenšek in Rozdije Za-

bukovšek v Pletovarjah 22 kron nabrali. Zabili jih Bog! — Odlikovanje z dvema svetinjamama je dobil in bil povišan v korporala naš dragonec Janez Lesjak.

Celje. Nadvojvoda Franc Salvator je podelil c. kr. finančnemu nadrespicijentu Ernestu Cajnko, ki je pridelen komisarijatu v Celju, bronasto častno kolajno Rudečega križa.

Celje. Kuharica Terezija Hangler je svojega lastnega otroka položila v peč in ga sežgala.

Celje. Dne 26. novembra so našli mrtvega ležati v tukajšnjem mestnem parku 16 letnega sladščarskega učenca Jožeta Ofner, doma iz Gradea. V roki je še držal flober-pisto, iz katere se je ustrelil samega sebe v senco.

Rajhenburg. Tolažilna in žalostna poročila prihajajo k nam dan za dnevom, poročila o naših vojaki. Iz cele župnije jih je odšlo pod orožje do 710. Izmed teh jih je v vojski sedaj še okoli 480, ranjenih je do 70, padlo jih je nad 40, v ujetništvu tudi okoli 40, izginilo jih je do 60, a ostali se zdravijo v bolnicah. Tolažilnih poročil pride vedno. Tako se je oglasil po dolgih mesecih iz Čardžuja, dežela Buhara, v bližini Perzije, Kukovič Martin. Ciglar Janez piše iz Abrahamovske ob Donu, kjer je za delavca pri nekem Savku Udoveku. Ujet je eden najboljših članov Orla, Janez Pleferski, Tudi Pribožič Anton, Orlov član, se nahaja v Sibiriji. O Mihaelu Pribožič, njegovem bratu, je prišlo poročilo, da je na Ruskem ujet in zdrav, pa brez natančnejših podatkov. Kukovič Franc piše iz Kazana, Cemič Jožef iz Orenburga. Repar Franc, posestnik v Aužah, iz Taškenta, Resnik Anton iz Grabna se je oglasil iz Kovrova, J. Ban, posestnik Arneško, je tudi tam; ujet je Ivačič Alojz, Pavlovič Maks, Seršen Matija, Abram Anton iz Dobrove, Zupane Jožef piše iz Samare; Remih I., Gorica, Medvešek Martin, Gor. Lesk; Ferlan Anton, Lokve, Bobek Franc, Presedol, Presker Albin, učit., Sorčan, Rainer Bruno, Rajhenburg, Bohorč Janez, Presdol, Pribožič Martin, Raztez, Kadivnik Mihael, Rojno, Ajdonik Alojz, Ciglar Alojz, Raštanj, Bence Franc, Selce, Omrzel Franc, Senovo, Butkovič Alojz, Les Franc, Popolovšek Franc, Vodopivec Jožef, Zakšek Anton, Stolovnik, Kočevar Franc, Stranje, Jan. Bitanc in Jankovič Franc iz Sedma, so se oglasili iz ujetništva. Vsakdo želijo pričakuje, da bi se še njegovi sorojci, o katerih že mesce ni nobenega poročila, oglasili vsaj iz ujetništva. — Izmed padlih posebno obžalujemo izgubo mladih, nadebudnih gospodarijev: Alojz Kozine, vrl in podjeten gospodar, naš somišljenik, obče priljubljen pri vseh, ki so ga poznali, član krajnega šolskega sveta pri Sv. Antonu, je izdihnil v Karpatih, zadet od šrapnela. Za njim žaluje mlada žena z drobnimi otroci, pa tudi vsa okolica lepe Gračke gore. Ugledna hiša Pavličeva v G. Leskovcu žaluje za svojim gospodarjem Jožefom. Komaj je postal samostojen, ga je poklicala dolžnost in ni ga več. Slabotna mati je umrla vsled izgube sina in zeta. Les Janez in Valent Franc iz Stolovnika sta ravno tako bila iztrgana svojim rodbinom. Izmed članov Orla obžalujemo izgubo Martina Živič in Jož. Pleterski iz Auž. Oba sta bila vzorna člana Marijine družbe in sodelovalca na polju mladeniškega društvenega življenja. Govori se tudi, da je padel Janez Abstin, prej vedno med prvimi, kadar so nastopali mladeniči na odru, in Abram Janez. O Maksu Moškoni, prvem klicatelju fantov pod orlovsko peruto in podpredsedniku spodnještarske Podzveze Orlav ter o Jožetu Setincu, znanem buditelju mladeničev celega Posavja in tudi vnetem sodelovatelju v rajhenburski telovadnici, nam ni došlo nobeno poročilo od avgusta 1914. Bog daj, da bi se še kdaj videli na tem svetu. Ostali člani Orla: Kink Martin in Jožef, Božič Jožef, Boborč Janez, Skobrne Anton, Fabjančič Jožef in Avgust, Fabjančič Alojz, Živič Janez, Habine Karl, Pribožič Franc, Dular Avgust, Krejač Franc, Levičar Alfonz, Vodopivec Jožef, Čučnik Jan., Mirt Alojz, Pribožič Albin, Pšeničnik Vinko in Maks Suštarič se nahajajo kot boritelji za domovino sedaj na bojnem polju. Bog ohrani vse naše vrle vojaške močne in zmagovite v boju in nam vsem daj, da se kmalu vidimo po tolikih mesecih ločitve!

Trbovlje. Na že davno željo mnogih trboveljskih občanov se uprizori toli lepa igra „Lurska starica“ v dvorani Društvenega doma, in sicer dne 12. decembra t. l. ob 3. uri popoldne. Ker je čisti dobiček namenjen Rdečemu križu, se nadejamo in pričakujemo obilne udeležbe. Vstopnina po navadi!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Č. gospod zlatomašnik Janez Nep. Sparhakl je umrl v nedeljo, dne 21. novembra po božji službi, med katero so vsi verniki molili za njegovo srečno zadnjo uro. Pogreb se je vršil v torek, dne 23. novembra ob večni udeležbi vernega ljudstva in 16 č. g. duh. tovarišev, med njimi edinega še živečega sošolca, zlatomašnika župnika Gajseka. Vodil ga je in rajnemu ganljivo slovo govoril vč. g. rogaški dekan Salamon. Rajni je bil rojen 25. aprila 1837 v Rogatcu, v mašnika posvečen 1863 in je kot kaplan služil v Lučah 1863—1866, pri St. Pavlu ob Vajski 1866—1870, v Črešnjevcu 1870—1871 in v Hočah 1871—1874 od 1874—1879 je bil provizor in župnik pri Sv. Ožbaltu ob Dravi, od 7. februarja 1879 do 30. aprila 1907 pa župnik tukaj. Ko je stopil v pokoj, se je preselil v kaplanijo, kjer je tudi umrl. V celem je bival pri nas nad 36 let. Kot tukajšnji župnik je leta 1882 dal napraviti novi veliki altar, za katerega je tudi presvetil cesar daroval 200 K. leta 1884 je zakristijo povečal in nad-

njo oratorij postavil, leta 1891 je oskrbel novi zvon za srečno zadnjo uro in leta 1905 je dal po slikarju Pavliču čedno prenoviti vso cerkev. Kot vpokojenec nam je omogočil dvojno službo božjo, h kateri so radi prihajali verniki iz vseh sosednjih župnij. Bil je veselega značaja, zavoljo katerega je bil daleč znan in povsod priljubljen. Naj mu ljubi Bog bogato poplača vsa njegova dobra dela!

Planina. G. Dominik Bohorč nam poroča, da so grajščinski lovci zasledili v gozdu planinske graščne tri divje prašiče.

Kostrivnica. Na Ruskem je ujet Jož. Ogrizek. Pri vojaki je bil od 15. marca do 18. oktobra, ko je bil ujet.

Najvišje cene za svinjsko mast, speh in za svinjsko meso. Ministrska naredba določa najvišje cene za svinjsko mast, speh in svinjsko meso za tostransko državno polovico sledeče: Če prodaja svinjerejec prekupcu svinjsko mast in speh, je določena za dobo od dne 16. decembra 1915 do dne 15. januarja 1916 za svinjsko mast najvišja cena 721 K za 100 kg, za notranjo maščobo 680 K in za nespuščen speh 639 K za 100 kg. Za dobo od 16. januarja do 15. februarja 1916 za svinjsko mast 670 K, za notranjo svinjsko maščobo 628 K in za nespuščen speh 608 K, za dobo od 16. februarja do 15. marca 1916 za svinjsko mast 618 K, za notranjo maščobo 577 K in za nespuščen speh 556 K za 100 kg. Od 15. marca 1916 naprej pa do preklica za svinjsko mast 567 K, za notranjo maščobo 525 K in za nespuščen speh 505 K za 100 kg.

Zadnja poročila došla v četrtek, 2. dec.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglša:

Dunaj, 1. decembra.

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov. Pod avstro-ogrskim vrhovnim poveljstvom vojskujoče se zavezniške čete severno-izhodne bojne črte so ujele v mesecu novembru 78 ruskih častnikov in 12.000 mož ter uplenile 32 strojnih pušk.

Italijansko bojišče.

Včerajšnji dan je potekel ob soški bojni črti v obče nekoliko bolj mirno. Le na tolimsko območje so se vršili opetovani hudi napadi. Vse te sovražne sunke je odbil naš ogenj. Danes, dne 1. decembra, po noči, je sovražnik izvršil močan artilerijski napad na severno pobočje gore Sv. Mihaela. Istočasno so napadli Italijani tudi vrh te gore; bili so odbiti. Tudi sovražni napadalni poskusi na ozemlju pri Sv. Martinu so bili odbiti.

Srbsko bojišče.

Naše čete prodirajo obkoljevalno proti mestu Plevlje. Ena kolona napada višino Gradina južno-izhodno od sedla Metalka, neka druga kolona je zavzela z naskokom v popoldanskih urah in ko je nastopila tema, nek rob gorske planote 10 km. severno od mesta Plevlje. Ta rob je sovražnik trdovratno branil.

Dne 29. novembra so zavzeli Bolgari mesto Prizren. Armada generala pl. Kovesa je ujele v mesecu novembru 40.800 srbskih vojakov in 26.600 drugih za orožje sposobnih Srbov, uplenila 179 topov in 12 strojnih pušk.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 1. decembra.

Balkansko bojišče.

Na posameznih mestih se vršijo uspešni boji s sovražnikovimi zadnjimi stražami. Pri Prizrenu so bolgarske čete ujele 15.000 Srbov ter so uplenile veliko gorskih topov in drugega vojnega gradiva.

V Prizrenu ujeli Bolgari do 17.000 Srbov.

Srbski kralj beži.

V Prizrenu so Bolgari ujeli dne 29. novembra, ko so mesto zasedli, 16.000 do 17.000 Srbov; uplenili so 50 poljskih topov in havbice, 20.000 pušk in ogromno množino vojnega gradiva. Srbski častniki so zapustili svoje čete in so v divjem begu iskali svoje rešitve. Kralj Peter in ruski poslanik knez Trubeckoj sta odjahala iz Prizrena v neznani smeri. V Prizrenu so Srbi zažgali 148 svojih avtomobilov. Bolgarsko uradno poročilo končuje svoje poročilo o bitki pri Prizrenu sledeče: „Skoro gotovo bo pomenila bitka pri Prizrenu, v kateri smo ujeli zadnje ostanke srbske vojske, konec naše vojske zoper Srbijo.“